

Goigs de Sant Galderic

La Pobla de Claramunt

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Plaça de Cal Font, s/n (08700 Igualada)
Emplaçament Biblioteca Central d'Igualada-Arxiu de Goigs.
Alçada: 263

Coordenades:

Latitud: 41.55504
Longitud: 1.67543
UTM Est (X): 389540
UTM Nord (Y): 4601222

Classificació

Número de fitxa 08165 - 121
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Objecte
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XX
Any 1994
Autoria de l'element: Fra I Luro (Jesús M. Prujà; lletra) i M. Eugènia Sala (música)
Estat de conservació Bo
Protecció Física
Accés Restringit
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: Biblioteca Central d'Igualada. Plaça de Cal Font s/n (08700 Igualada).
Fitxes associades:

[Església Parroquial de Santa Maria](#)

Autoria de la fitxa Jordina Sales Carbonell
Data de registre de la fitxa: ds., 01/06/2019 - 02:00

Descripció

Es tracta d'un únic full de goigs, conservat a la Biblioteca Central d'Igualada, que conté el text titulat: "Glòria al benaurat St. Galdric: patró històric dels pagesos catalans", amb lletra de Fra I Luro (Jesús M. Prujà), música de M. Eugènia Sala i publicat a la Poble de Claramunt l'any 1994. Està imprès sobre paper groc a tinta negra i per una sola cara.

L'estructura compositiva s'emmarca dins d'una orla, on apareix la lletra dels goigs distribuïda en dues columnes separades per un corondell al·legoric (el sant).

Història

Aquests goigs de sant Galderic es van realitzar l'any 1994 amb motiu de la inauguració de la plaça de Sant Galdric, a la Poble de Claramunt. Històricament, el sant d'origen carolingi Galderic no ha tingut una veneració especial a la Poble, encara que el seu patronatge dins el món de la pagesia ha estat important a Catalunya pel seu paper de defensor enfront els abusos senyorials

Els goigs són composicions populars de caràcter poètic, en forma de vers, per ésser cantades en actes religiosos (misses solemnes, aplecs, processons), que es van començar a popularitzar a partir dels segles baix-medievals i moderns. En inici els goigs estaven dedicats sobretot a la Mare de Deu, però aviat es van fer extensius també a Crist i als diversos Sants. El goig més antic conservat a Catalunya ("Ballada dels goigs de Nostra Dona en vulgar català a ball rodó") és del segle XIV i es troba inclòs al Llibre Vermell de Montserrat, però es tenen notícies indirectes de que en el segle XIII ja se'n cantaven. Al tractar-se de composicions de caràcter popular, eren bàsicament de transmissió oral i no és fins els segles XVI -XVII que es comencen a publicar massivament, a iniciativa de les respectives parròquies, per ser distribuïts de manera generalitzada entre els fidels. La costum continua encara avui.

Els goigs constitueixen una valuosa font d'informació històrica, etnològica i religiosa, ja que les lletres solen contenir llegendes, referències a festes, episodis històrics, descripcions d'oficis, mencions a edificis religiosos, etc.

Una completa col·lecció de goigs de la Poble de Claramunt és custodiada actualment en una secció de la Biblioteca Central d'Igualada, on en els últims decennis s'ha tingut cura d'efectuar una recopilació sistemàtica dels goigs de la comarca de l'Anoia sota la iniciativa i direcció de M. Teresa Miret i Solé.

Bibliografia

-BISBAL SENDRA, M. Antònia; MIRET SOLÉ, M. Teresa; MONCrUNILL VIDAL, Conxa (2001): Els goigs a la comarca de l'Anoia, Fundació Salvador Vives i Casajuana, Barcelona, p. 319.

